

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Primus. Quid sit Aspiratio & quae eius conditio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

V. Quod meditatio ab Aspirantè subinde utiliter resumenda sit.

VI. Synopsis status Aspirationis.

VII. De spiritali profectu, duratione, & transitu ab Aspirationis ad contemplationis statum.

ARTICVLVS PRIMVS.

Quid sit Aspiratio, & qua eius conditio.

Aspiratio est expeditus affectus erga Deum, vt summum Bonum. per hoc quod aspiratio habet affectum ad diuina, conuenit cum omnibus actionibus mysticis, quæ quoquo modo Dei amorem pro fine statuunt: At quia expeditus est affectus, differt à meditatione quæ tardiùs, & longiori discursu, siue illatione, amorem Dei exprimit. Vndè etiam aspiratio meditatione præstantior est; tum quia citò diuinum amorem consequitur, tum quia maiori, & puriori amore fruitur, atque expedito aspirationis affectu breuiter, & alijs atque alijs suspirijs succedentibus fruitionem continuat: licet contemplationis amplissima spatia, cum firmo intuitu nondum assequatur.

Puro ergò, & explicito aspirationis vsu ingeminat illud Prophetæ: *a* Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te Deus. sicut enim ignis in spinis, ita exardescit illius ardor mentis: non ita tamen, vt semper adiunctam habeant aspirationes deuotionem sensibilem. [Sanctorum enim animæ loquuntur Deo, dum quidpiam desiderant. *b* magnus eorum quippe clamor,

magnum est desiderium. Vndè Propheta: Desiderium cordis eorum audiuit auris tua.] [nam si desiderium c sermo non esset, Propheta non diceret; desiderium cordis eorum audiuit auris tua. magnum desiderium est magnus clamor. tantò ergò minus clamat quis, quantò minus desiderat, & tantò maiorem vocem in aure incircumscripti spiritus exprimit, quantò se in eius desiderio plenius fundit.] per aspirationes ergò nos in Dei præsentiam statuimus, & absenti nos coniungimus. [ipsum enim boni principium *d* quidem omnibus præsens est, non tamen ei præsentia sunt omnia: sed cum eam & sanctis precibus, & tranquilla mente, & apto ad diuinam coniunctionem animo appellamus, tum denique nos etiam ei præsentem sumus.] faciliùs itaque, tutiusque diuina videmus, si mentis aciem ad eloquia sacra conuertimus, quam si in ipsum Deum audentius dirigamus. Ex pio autem hoc studio duo quædam potissima reportamus; primum quidem, quod diuinos radios hinc haurimus nostro ingenio congruentes: secundum quod diuinum solem radiorum eiusmodi sacrorum fontem (vt Deo placet) ritè laudamus. Vt autem copiosior fructus ex aspirationum exercitio subsequatur, dicimus consequenter,

H 2

Aspi-

a Ps. 41. *b* S. Greg. l. 2. mor c. 6. *c* S. Bonau. 2. itin. ar. d. 4. *d* S. Dion. de diuin. nom. c. 3.